

Ulla Tørnæs' tale ved åbningen af udstillingen "Send min ven i Skole"

Taler

Ulla Tørnæs
Minister for udviklingsbistand

Dato

26. april 2005

Sted

Københavns Bymuseum

Omstændigheder

Udstillingen Send min ven i skole blev faciliteret af den danske udviklingsorganisation Oxfam IBIS ifm. den årlige kampagne Hele Verden i Skole.

Jeg vil gerne indlede med at sige mange tak til Ibis for indbydelsen til at være med i dag.

For at kunne bekæmpe verdens fattigdom, må vi sætte ind på flere områder, og uddannelse er et af de vigtige. Udstillingen "Send min ven i skole" og kampagnen "Læseraketten" er et fint bidrag til denne store opgave. Ikke mindst som tidligere undervisningsminister er det en særlig glæde for mig, at se børns adgang til uddannelse blive forbedret.

Børn i Danmark tager jo deres skolegang for givet - og heldigvis for det - ligesom langt hovedparten af børn i Danmark lever et liv med tryghed og mulighed for udfoldelse. Anderledes ser det ud for mange børn i den fattige del af verden, hvor millioner aldrig kommer i skole, eller må klare sig med ganske få års skolegang.

Jeg synes, det er vigtigt, at danske børn får kendskab til andre menneskers levevis og kulturer, og at de også får en forståelse for de meget forskellige vilkår, som børn vokser op under, og som præger vores verden.

"Læseraketten" og udstillingen her er en spændende og kreativ måde at give skoleelever et indblik i andre børns vanskelige dagligdag, og samtidig vise dem, at skolegang og lysten til uddannelse er fællesnævner for børn i hele verden.

Det er imponerende, at over 110.000 skolebørn i Danmark, Grønland, Færøerne og Sydslesvig har læst i "Læseraketten" og at rigtig mange af dem har

bidraget til udstillingen. Det må have været spændende for eleverne at følge, hvor meget indsamlingen fra fonde, virksomheder og private har kunne beløbe sig til. Og Guatemala – hvor indianske piger vil blive hjulpet i skole af indsamlingen – er blevet sat på børnenes verdenskort.

Uddannelse er en helt central brik i kampen mod at bekæmpe verdens fattigdom. Derfor har støtte til uddannelse altid været en vigtig del af Danmarks u-landsbistand. For den nuværende regering har denne sektor fået endnu højere prioritering. Siden regeringen trådte til, er der således igangsat nye uddannelsesprogrammer i fem af vores samarbejdslande.

Vi har fra dansk side et særligt fokus på pigers skolegang, for selv om kønsbalancen er på rette vej, er det fortsat sådan, at færre piger end drenge kommer i skole og får en uddannelse. For den enkelte pige begrænser det hendes fremtidsmuligheder, men for samfundene har det også store konsekvenser. Erfaringerne viser, at piger, der kommer i skole, ikke bliver gift så tidligt, og ikke får børn så tidligt. De bliver bedre rustet til at bidrage til familiens forsørgelse og til at håndtere andre problemer så som hiv/aids og miljøforhold, for bare at nævne to væsentlige aspekter i kampen for en bedre tilværelse.

Der er mange grunde til, at færre piger end drenge kommer i skole. I mange u-lande skal der betales skolepenge, og i fattige familier, hvor der ikke er råd til at sende hele den ofte store børneflokk i skole, ser vi, at sønnerne typisk får fortrinsret. Tradition og kultur spiller ligeledes en rolle.

Det anses i nogle samfund for uvæsentligt eller endda uønskeligt at lade døtrene gå i skole. Også andre konkrete barrierer hindrer piger i at komme i skole - de er ofte bundet til hjemmet af huslige pligter. Og vejen til skole kan være lang og forældrene kan frygte for deres sikkerhed og derfor holde dem hjemme. Gennem dansk bistand arbejder vi på skabe en forståelse for værdien af, at både drenge og piger uddannes. Vi prøver at vise, at det ikke bare har værdi for det enkelte menneske, men også for dets familie og for det omgivende samfund. Vores arbejde for at fremme respekt for menneskerettigheder og for at højne kvinders generelle position i samfundet bidrager nu og fremover til, at flere piger sendes i skole. Men det er et sejt træk.

Den danske indsats på uddannelses- og ligestillingsområdet er helt på linje med FN's udviklingsmål for 2015.

Her indgår skolegang for alle og ligestilling mellem kønnene som to af otte vigtige mål for at bekæmpe verdens fattigdom. UNICEF har for nyligt dokumenteret, at kønsbalancen mellem drenge og piger i verdens klasseværelser aldrig har været bedre, men at det fortsat er en stor udfordring for alle, hvis vi skal nå målet om en ligelig kønsfordeling i skolerne inden 2015. Fra dansk side holder vi fast i det seje træk. Vi vil via vores samarbejde med u-landenes nationale myndigheder og græsrodsbevægelser fortsat bidrage til at øge antallet af drenge og især piger, der kommer i skole.

For regeringen er det afgørende, at danske NGO'ers arbejde er solidt forankret i den danske befolkning.

Det gælder også for store organisationer som Ibis. Jeg vil i den forbindelse gerne anerkende Ibis' evne til at se og gribe muligheden for at engagere og informere danskerne om et konkret og meget relevant emne. "Læseraketten" og udstillingen "Send min ven i skole" er et godt initiativ. Idet jeg håber, at rigtig mange venner – og ikke mindst veninder – i Guatemala såvel som i den øvrige verden må komme i skole og opleve glæden ved at lære at læse, erklærer jeg hermed udstillingen for åbnet.

Tags

Venstre, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/send-min-ven-i-skole>